

# KORRESPONDENTIEBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VAKBONDEN AANGESLOTEN

bij de " Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden "

SEKRETARIAAT DER REDAKTIE :  
**J. BERGMANS**  
VOLKSHUIS Zaal 13, Jozef-Stevensstraat, 17, Brussel

Abonnement per jaar { België : 1 frank  
Buitenland : fr. 1.50

ADMINISTRATIE :  
**Pieter LAEMAND**  
20, Willebroecksche Kaai, 20, Brussel

## INHOUD :

*De Werkstakingen*, bl. 49. — *Belgische Syndikaal Overzicht*, bl. 50. — *De inwijking in Amerika*, bl. 51. — *Verslag van den Schatbewaarder*, bl. 51. — *De Kongressen*, bl. 51. — *Naar de Centralisatie*, bl. 51. — *Een oud menschenras*, bl. 52. — *Internationaal Syndikaal Overzicht*, bl. 52. — *De loonen in de Engelsche en in de Hollandsche Metaalnijverheid*, bl. 52.

## De Werkstakingen

### Bij de Houtbewerkers. — Mechelen. —

De werkstaking uitgebroken op de firma Heijstee, op 22 Juni l.l., voor reden van wederaaneming van negentien werkgezellen die ontslagen werden, bij gebrek aan bestelling. Wilt het werk in groote mate naar de thuiswerkers ging, is op 13 September tot eene oplossing gekomen, na twaalf volle weken strijd.

Tusschen de firma Heystee en het Gemengd Komitee der vier houtbewerdersbonden, is eene overeenkomst gesloten.

Om hiertoe te komen moesten de stakers verschillende hunner eischen laten vallen; dus gaat de oplossing gepaard met eene nederlaag voor werklieden.

't Is de derde werkstaking die op twee jaren tijd, op deze firma, op anarchistische wijze uitbrak; 't is ook de derde nederlaag die de werkers, tegen de machtige Maatschappij Heijstee, oploopen.

Bij de oplossing waren van de honderd-entertien werklieden die in staking waren gegaan, reeds verschillende elders aan den arbeid.

**In de Steennijverheid. — Jeumont. —** De staking uitgebroken op 6 September, bij Rombaux, te Jeumont, en waarin 150 werkers betrokken waren, is op Vrijdag 15<sup>en</sup> September tot oplossing gekomen. De federatieschrijver, die ten bureel van M. Rombaux geroepen werd, heeft volgende voorstellen gedaan :

1<sup>o</sup> De bediende bekent dat hij ongelijk heeft getrad de werkster te slaan; 2<sup>o</sup> De werkers Lamblain en Riche zullen weder aangenomen worden; 3<sup>o</sup> De werklieden hebben viertien dagen om het werk bij Rombaux te hernemen; er zullen geene slachtoffers zijn; 4<sup>o</sup> Wanneer de steenkappers verplicht zijn hunnen steen op de werf te gaan halen en dit hun meer dan één uur zal vragen, zullen zij voor al wat dit eerste uur overschrijdt betaald worden aan een prijs per uur overeenkomende met het loon dat die werker verdient; 5<sup>o</sup> Er zal een helper aangesteld worden om de kappers in bovengemeld werk te helpen; 6<sup>o</sup> De

tariefbladen zullen den werklieden 's zaterdaags en 'smaandaags ter hand gesteld worden.

Al deze voorstellen werden op de vergaderingen, die de werklieden op 14 September, te Ecaussines, en op 15<sup>en</sup>, te Jeumont, gehouden hebben, aangenomen.

Zoodus zal het werk op 15<sup>en</sup> September hernomen worden. De werklieden hebben met eensgezindheid gestreden. Wij hopen dat zij zich de les zullen te nutte maken en begrijpen dat alleen een machtige vakorganisatie bestand is dergelijke conflicten te beletten.

— *Ligny. —* De staking welke sedert 6 September, op de werf » du Levant » was uitgebroken, heeft op 28<sup>sten</sup> derzelfde maand, eind genomen, na de volledige zegepraal der werklieden. Deze uitslag strekt de steenarbeiders van Ligny, die nog geen twee jaar georganiseerd zijn, tot eer.

Met een volkomen eensgezindheid hebben zij het werk verlaten en aan de patronale bedoelingen weerstaan.

Het is dank aan hunne organisatie dat onze vrienden genoegdoening bekomen hebben.

Op de zeventien stakende werklieden (heel het personeel), waren er veertien gesyndiceerd.

Sedert het begin der staking, zijn er dertig nieuwe leden die aanbetaald hebben. Hetgeen bewijst dat deze overwinning, in alle opzichten, vruchten heeft afgeworpen.

**In de Koetsnijverheid. — Brussel. —** Wij hebben het verslag over de staking der koetsmakers van de « Etablissements Généraux » ontvangen. Wij hebben, toen het konflikt uitbrak, onze vrienden dienaangaande ingelicht. Er bestaan een viertigtal huizen (koetsmakerijen) in de agglomeratie, waar 1 300 gasten en 100 leerjongens werkzaam zijn. De patronale kamer der koetsnijverheid en aanverwante vakken telt 17 leden; 900 werklieden zijn bij hun centrale organisatie aangesloten.

Het in de laatste beweging betrokken huis bezigde 65 werklieden en 10 leerjongens. Daar de patroon van de patroonsvereniging geen deel maakte is de scheidsraad niet in werking getreden. Er waren 61 vereenigden onder de stakers. Het konflikt was een aanvalstaking en onze vrienden wilden niets gemeens meer hebben met den meestergast der stoffeerdere. De werklieden werkten 57 uren per week. Voor overwerk wordt 50 t. h. bijloon betaald. Zooals wij het reeds geschreven hebben, kwam er na negen dagen strijd een einde aan de staking door het wegzenden van den meestergast.

— *Antwerpen. —* Het konflikt, uitgebroken op de firma Vandenplas, is ten voordeele onzer vrienden afgeloopen.

Op Dinsdag 26 September heeft de Scheidsraad, genoemd krachtens het collectief verdrag, gesloten met de patroonsvereniging, na drie uren bespreking, met algemeene stemmen, onderstaande dagorde gestemd welke door beide partijen ondertekend werd

« De Scheidsraad, vergaderd op 26 September 1911, na eene bespreking, waarbij de goede trouw van M. Vandenplas ten volle is erkend geworden, beslist dat, gezien het huis Vandenplas een vennootschap onder eene firma uitmaakt, het de verantwoordelijkheid moet nemen van de daden, gepleegd door zijn huis van Antwerpen, en besluit dat het verdrag en de oorzaken der staking opnieuw besproken zullen worden. »

Ten gevolge van dit besluit had er een samenkomst plaats, tusschen de bestuurders van Brussel en Antwerpen en het bestuur van den Centralen Koetsmakersbond van België.

Het werk werd den daaropvolgenden Maandag hernomen.

De onderkruipers hebben het huis verlaten.

Het verdrag van Brussel zal, in zijn geheel in het huis van Antwerpen, toegepast worden.

Deze overwinning, behaald na een hardnekkigen strijd van vijf weken, is te danken aan de standvastigheid der vereenigden onzer handelsstad.

Wij moeten, insgelijks, de groote opofferingen op gebied der praktische solidariteit doen uitkomen, welke de Brusselsche Koetsmakers zich opgelegd hebben. Dat is een voorbeeld dat versterkt en aanmoedigt

**In de Metaalnijverheid. — Brussel. —** Al de door het bestuur van de Brusselsche Metaalbewerdersfederatie aangewende pogingen tot verzoening van het konflikt Willocq, hebben tot hiertoe schijnbreuk geleden. De directie van het huis Willocq volhardt in het niet aannemen der voorstellen van het federaal bestuur, hetwelk een bijeenkomst had gevraagd om met haar de middelen te onderzoeken om een einde te stellen aan het konflikt.

Ten einde de stakers te ontmoedigen heeft men het gerucht verspreid dat de federatie, na de zesde week staking, geen ondersteuning meer zou vergunnen.

Het zijn immer dezelfde streken die men bezigt om vertwijfeling bij de stakers pogen te doen ontstaan; doch die kuiperij zal niet lukken. Onze vrienden zullen dit voorkomen en het bestuur der

Brabandsche Federatie heeft besloten aan de groepen te vragen om toelagen te stemmen, ten einde het bedrag der ondersteuning te verhoogen.

Zoudus, verre van de ondersteuning op te houden of te verminderen, is het gansch het tegenovergestelde dat waarschijnlijk zal gebeuren!

Onlangs hebben de stakers een vergadering gehouden om den toestand te onderzoeken en hebben de doorvoering der staking met eenparigheid en bij geheime stemming besloten.

Er is van dien kant niets te vreezen.

— *Brussel.* — Ziehier het definitief verslag over de, bij Kauffmann uitgebroken staking, waarvan wij in ons Oogstnummer gesproken hebben :

In de hoofdstad treft men een honderdtal gelijkardige ondernemingen aan (verluchtingsartikels), waarin 1,500 tot 1.600 werkers en werksters en 200 leerjongens gebezigd worden.

De patroonsvereniging voert den naam : « Union Syndicale des Patrons Bronziers » en telt een vijftiental aanhangers.

Acht honderd arbeiders, d. i. meer dan 50 t. h., zijn bij hun centrale organisatie aangesloten.

Het preadvies bestond niet voor de stakers die ten getalle van 45 waren, waaronder 35 gehuwden. Deze afweerstaking was een protest tegen de grove taal der bazen. Tevens werd er om verhooging gevraagd. De werklieden winnen, gemiddeld, 50 tot 65 centiem per uur. Het plaatselijk stakingsfonds bedroeg, op 1<sup>sten</sup> Juli, 2,000 frank.

De nijverheidstoestand was niet al te slecht, doch er ontbraken werkkrachten in het betrokken huis.

— *Grivegnée.* — Sedert 7<sup>n</sup> Oktober' zijn de metaalbewerkers der maatschappij van Athus-Grivegnée in staking.

Om de vrienden werkstakers doen te verachten, verspreiden te burgersbladen hunne gewone lasteren en leugens.

Van een anderen kant, dien goeden heer burgemeester van Grivegnée heeft een besluit genomen de bijeenkomsten van meer dan vijf personen verbiedende.

En een bijzonder brigade gendarmen waakt op de rust van de inwoners van Grivegnée.

De Centrale der Metaalbewerkers van Luik richt meetingen in en houdt zich gedurig bezig om het syndikaal recht der gezellen van Grivegnée te doen zegepralen.

Deze laten zich geenszins overhalen door de daden van de pers en van den burgemeester en zijn vast besloten hunne rechten te doen zegevieren.

**In de Boeknijverheid.** — *Verviers.* — Een overeenkomst is op 22 September gesloten geworden. Zij behelst :

1<sup>o</sup> Het minimum van dagloon voor ieder bekwamen werkman zal op fr 4.50 vastgesteld zijn voor tien uren tegenwoordigheid met een rusttijd, die door den patroon op het einde van den arbeidsdag zal mogen gebracht worden.

2<sup>o</sup> Zekere bepalingen aangaande de kwestie van den vrouwenarbeid.

Na acht lange maanden strijd en tegenover den wanhopigen weerstand der bazen stond er niet veel beters te verwachten.

De werkgevers hebben erschrikkelijk veel geld

bij verloren. Hun klandizie is verspreid en zij zullen onverpoosd moeten ijveren om hun vroegeren handelstoestand terug te vinden.

Wat onze vrienden aangaat, hun strijd heeft overgrootte opofferingen gevegd, en de wilskracht en de standvastigheid die de Verviersche stakers gedurende dien eindeloozen en hardnekigen strijd aan den dag legden, dient ter kennis gebracht te worden van het Belgisch proletariaat.

Er blijven, natuurlijk, veel slachtoffers te plaatsen (zestig tot zeventig.) Er is mangel aan werk en zekere plaatsen zijn ingenomen door onderkruipers en door werklieden die geen deel namen aan den strijd. Dit conflict zal de bazen duur te staan komen en veel onder hen zeggen dat men hen niet meer hebben zal ! Wanneer het te laat is... En zeggen dat, hadden die heeren maar in bespreking willen treden, dit alles niet zou gevallen zijn ! Voor de letterzetters ligt er ook in de gebeurtenis meer dan ééne les besloten en, eerst en vooral, moeten zij hun posities te Luik en Verviers versterken.

De heilzame schikkingen, die zij op hun laatste Kongres hebben genomen, betreffende het stichten eener Federale Weerstandskas, zullen haast vruchten afwerpen .. indien deze stichting een voltrokken feit wordt Zoudus, geen tijd verloren en... spoed gemaakt !

Het propagandawerk moet bij onze vrienden letterzetters intensiever worden indien zij de gewonnen posities ongeschonden willen behouden en overeenkomsten, in den aard van die welke te Verviers gesloten werd, willen vermijden, waarbij zij, na acht maanden strijd, aan de patroons slechts 50 centiem opslag per dag ontrukten en dan nog ten prijze van overgrootte toegevingen.

**In de Hoednijverheid.** — *Brussel.* — Sedert eenigen tijd zijn de hoedenmakers van een huis der hoofdstad in staking, omdat zij zich niet langer meer wilden laten uitbuiten door een schraapzuchtigen baas die hun gemiddeld 30 t. h. onder het tarief van den vakbond betaald, tarief welk al de andere huizen van Brussel hebben aangenomen.

Daar niet één Brusselsche hoedenmaker die gezellen wilde onderkruipen, heeft een lage snoever zich aangeboden, de eeuwige stakingbreker, om werklieden aan te werven die in bovengemeld huis zouden willen gaan werken. Doch, tot hiertoe, is dit heerschap in zijn vernederend werk niet geslaagd, maar het is te vreezen dat hij alles in het werk zal stellen om arbeidskrachten aan te werven ten einde de stakers te vervangen.

Welnu, dit mag niet zijn : overal in het land moet men de aanbiedingen van dezen kerel met de grootste verachting beantwoorden.

Er mag niet gezegd dat er Belgen zijn die dezen patroon uit den nood geholpen hebben, en tevens hunne medehulp verleend hebben om klassegenooten te verraden, welke strijden voor wat recht is en om het loon te bekomen dat zij verdienen. Geen plaatsinnemers ! Geen onderkruipers !

Wij zetten al de vereenigingen ten zeerste aan zoodanig te handelen dat onze vrienden hoedenmakers tevreden wezen over de werkerssolidariteit.

**In het Vervoerbedrijf.** — *Charleroi.* — Een afvaardiging van den Tramarbeidersbond van het centrum werd in het begin der maand ontvangen door den bestuurder.

Deze heeft uitdrukkelijk een verhooging van

een centiem per uur beloofd — dit maakt een tweeden opslag uit — en heeft aangekondigd dat ernstige maatregelen zouden genomen worden voor het verwarmen van het wachthuisje van Jolimont, waar de wachters en wattmans nog al dikwijls verblijven.

Het komt er op aan te zeggen dat de betrekkingen tusschen den Tramarbeidersbond van het Centrum en het Bestuur der Buurtspoorwegen voor het oogenblik hartelijk zijn. Dit waren zij op verre na niet, eenigen tijd geleden.

**Bij de Mijnwerkers.** — *Bracquegnies.* — De mijnwerkers van Bracquegnies komen het werk te hernemen na eene werkstaking van eenige dagen.

Zij hebben bijna volledige overwinning bekomen voor al hunnen eischen.

## Belgisch Syndikaal Overzicht

**In de Boeknijverheid.** — *Brussel.* — Volgens de balans van het eerste halfjaar 1911, van den Brusselschen Letterzettersbond, waren de ontvangsten : fr. 45,057.10 ; voor het eerste halfjaar 1910 waren zij : fr. 62,271.45, d. i. een vermindering van fr. 17,224.34 voor 1911.

De uitgaven beliepen in 1911 (eerste halfjaar) : fr. 36,673.28, en in 1910 bedroegen zij : 42,255 fr. 18 c., dit is fr. 5,581.90 minder in 1911.

Op 30 Juni 1910 was het inkas : fr. 149,077.29, erin begrepen fr. 6,550.70, te trekken uit staande schulden.

Op 30 Juni 1911 beliep het inkas op 169,281 fr. 06 c., erin begrepen fr. 47,300.70, te trekken uit staande schulden.

De Aankleversafdeeling van dezen bond heeft voor ontvangsten gedurende het eerste halfjaar 1911 : fr. 6,218.04, tegen fr. 3,995.25 gedurende het eerste halfjaar 1910.

De uitgaven in 1911 bedroegen : fr. 4,538 21. In 1910 (eerste halfjaar) beliepen zij op 4,089 fr. 85 c.

Op 30 Juni 1910 was het inkas fr. 9,167 70, en op 30 Juni 1911 was het : fr. 12,184.91.

Deze organisaties worden met wijsheid bestuurd Zij zouden er echter nog bij winnen, indien zij hun instellingen samentrokken, centraliseerden.

**In de Hoednijverheid.** — Zooals wij het reeds gemeld hebben, werpt de centralisatie bij onze vrienden hoedenmakers hare vruchten af. Op 1<sup>n</sup> Oktober had het voorloopig uitvoerend bestuur, benoemd op het kongres van 4-5 Juni, de afgevaardigden der verscheidene plaatselijke afdeelingen te Brussel bijeengeroepen, ten einde het landelijk bestuur samen te stellen, het uitvoerend bestuur, en den bestendigen landelijken schrijver aan te stellen, alsook den landelijken schrijver.

De afdeelingen Lokeren, Houtain-St-Siméon, Boirs, Ensival (Verviers), Gent, Brussel en Ruysbroeck waren vertegenwoordigd. Na de aanstelling van het uitvoerend bestuur, hebben de kamaraden besloten een buitengewoon kongres te houden op Dinsdag 1<sup>n</sup> November, waar de belangrijke aan het reglement toe te brengen wijzigingen zullen besproken worden. Na dit buitengewoon kongres zal de nieuwe Centrale geheel te been zijn en zal het werk, dat zij zich voorgescreven heeft, krachtig kunnen aanvangen.

## De inwijking in Amerika

Gedurende Juni 1.1. is de inwijking in de Vereenigde-Statēn zeer aanzienlijk geweest: 71,019 personen hebben hun vaderland verlaten en het grootste gedeelte, met het gedacht nooit terug te keeren.

Zooals het geval zich alle maanden voordoe, waren het de Italianen die het talrijkst waren: 11,744.

Zij zijn dus niet gelukkig in hun land, die arme dutsen!

En nochtans hebben zij tegenwoordig de gelegenheid praktisch hun schoon vaderland te dienen. Zij kunnen zich zelfs het prachtig genot verschaffen zich gaan laten dood te schieten, tot grooter vermaak en profijt der actiehondelaars en der colonie-uitbuiters van alle slag en aard!

En wat al roem is ook niet te veroveren voor die allen welke zich van zekere menschelijke gevoelens weten te ontmaken! De arme negers van Tripoliland, de geiten- of kameelenwachters, met voorhistorische geweren gewapend, zullen er niet eens aan denken hun dien roem te betwisten!...

De Polakken zijn ten getalle van 6,136 inwijkers; er zijn ook 5,228 Duitschers en de overigen behooren tot zes-en-dertig verscheidene nationaliteiten.

Wat moeten er toch veel stiefmoederlijk bedeed zijn door het lot, opdat men alle maanden zooveel ongelukkigen telle die alzo het land, waar zij geboren zijn, doch, waar zij van honger sterven, verlaten om zich ergens in een onbekende streek te gaan vestigen.

### Verslag van den Schatbewaarder

Bonden welke in September laatstleden bij de S. K. aanbetaald hebben voor 1911:

	Leden	Overdracht
Zearbeiders, Antwerpen . . . . .	1,000	60,747
Schoenmakers, Brussel. . . . .	600	
Haarsnijders, id. . . . .	65	
Federatie der Mijnwerkers, Charleroi . . . . .	6,000	

Totaal: 68,412

Bonden welke de verhooging der bijdragen aan de S. K. betaald hebben voor Juli tot einde December 1911:

	Leden	Overdracht
Schoenmakers, Brussel. . . . .	600	4,160
Haarsnijders, id. . . . .	65	
Federatie der Gekaarde Wol, Verviers. . . . .	2,600	
Federatie der Mijnwerkers, Charleroi . . . . .	6,000	
Federatie der Wolwasschers, Verviers. . . . .	1,000	

Totaal: 14,425

Bonden welke bij de Weerstandskas voor stakingen en uitsluitingen aanbetaald hebben:

	Leden	Frank
Overdracht: 47,891		27,406 18
Haarsnijders, Brussel. . . . .	65	39.00
Fed. der Gekaarde Wol, Verviers (Juli 1911 tot einde Juni 1912)	—	1,560.00
Landelijke Federatie der Houtbewerkers (Oogst)	—	186.60
Landelijke Federatie der Metaalbewerkers (Juni)	—	750.00

Totaal: 47,956 29,941.78

De Penningmeester, P. LALEMAND,  
Willebroekse Kaai, 20, Brussel.

## De Kongressen

**In de Metaalnijverheid.** — Luik. — De Metaalfederatie der provincie Luik heeft, op Zondag 24 September, te Seraing, haar XV<sup>ste</sup> Kongres gehouden, hetwelk, ofschoon maar een enkel punt op zijn dagorde hebbende, buitengewoon belangrijk is geweest. Dit kongres had ten doel het hybridisch stelsel der verschillende bijdragen, in voege sedert het begin der organisatie, in overeenstemming te brengen met de door het kongres der Landelijke Federatie vastgestelde standregels, en met de resolutie van het kongres van Hoei, waarbij niet meer de woonplaats, maar wel de nijverheid de organisatiegrondslag werd, en waarbij de Federatie tot een Provinciaal Vakbond vervormd werd.

Bij de naamafroeping der groepen waren er 37 afgevaardigden tegenwoordig, afgezonden door 16 bonden.

Eerst wordt door het kongres, de kwestie der eenheid van bijdrage besproken.

Na eene langdurige gedachtenwisseling wordt de eenheid van bijdrage, bij eenstemmigheid, behalve een groep en twee onthoudingen, aangenomen.

Het verslag van het Uitvoerend Bestuur, dat vervolgens besproken wordt, heeft, gelukkiglijk, de centralisatie tot haar logischen uitloop gedreven, door al de grondslagen, zonder uitzondering, te « provincialiseeren », en door de meeste der in de verschillende afdelingen bestaande fondsen, te vereenigen.

Voor het bepalen der voorgestelde bijdragen, heeft het Uitvoerend Bestuur op middengetallen gesteund en alzo heeft dit bestuur een werk voortgebracht dat, zonder groote moeite, door allen kon aangenomen worden.

Bij de stemming, welke bij naamafroeping gebeurt, werd het verslag van het Uitvoerend Bestuur, in blok, door 1,501 stemmen tegen 560 aangenomen.

Vervolgens wordt er een verslag voorgelezen, waarbij besloten wordt, tot het vergunnen van schadevergoeding aan de slachtoffers, wegens organisatorisch optreden. Het wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Het in voege treden der nieuwe organisatie-methode is, op 1<sup>ste</sup> Oktober aanstaande, vastgesteld door de reeds ingerichte gewestelijke afdelingen. Voor de andere zal de invoegetrede ten aller laatste op 1<sup>ste</sup> Januari 1912 gebeuren.

Het kongres brengt insgelijks een protest uit, tegen de verduring van het leven.

Daarna wordt aan het kongres onderworpen en door hetzelfde aangenomen, een dubbele motie waarbij, eenerzijds, de aandacht der vrienden op de maatschappelijke verzekeringen wordt geroepen, en, anderzijds, op de noodwendigheid overal van de kiesperiode gebruik te maken, om het syndikaal gedacht alom te verspreiden door meetings en het stelselmatig uitdeelen van het manifest der Metaalbewerkerfederatie.

Kortom, er werd goed werk verricht en er dient bijgevoegd dat de metaalbewerkergroep van Seraing, die nog bij de « Union des Métiers » aangesloten was, samengesmolten is met den vakbond « Relève-toi », welke regelmatig bij de Landelijke Federatie aangesloten is.

Wie zou het durven staande houden dat de centralisatie onzer groepen niet versterkt, en in alle opzichten?

## Naar de Centralisatie

Volgens de noodwendigheden des tijden, en onder den drang der gedachten van vooruitgang, welke zich rondom ons verwezenlijken, ziet men alle zaken evolueeren. Nog meer dan de individuen, gevoelen de werkersorganisaties de noodwendigheid zich te volmaken.

Blind zijn degenen die de evolutie der werkersbeweging niet zien, en de organisaties die uit de zich in andere groepeerings voordoende vervormingen geen profijt kunnen hebben, zijn tot verdwijning veroordeeld.

Dat is, denk ik, het geval met de Belgische Steendrukkersorganisaties en met dezer aanverwante takken.

Het is nu reeds 34 jaar geleden dat, te Brussel, den eerste steendrukkersbond gesticht werd. Te dien tijde, en ten gevolge van de invoering der machienen, nam de steendrukkerij een ware uitbreiding en, wegens het nog niet lang bestaan van het beroep en wegens het mangel aan bekwaame werklieden, ontwikkelde de jonge organisatie zich zeer spoedig. Door dit voorbeeld aangemoedigd, richtten de steendrukkers van Gent, Antwerpen en Aalst zich insgelijks in, en in 1902, met het kongres van Brussel, stelden al die groepen de Steendrukkersfederatie samen. Het middenbestuur, dat te dien gelegenheid genoemd werd, en aan welks werkzaamheid het mij aangenaam is hulde te brengen, stelde zich dapper aan het werk en stichtte achtereenvolgens afdelingen te Brugge, Luik, Turnhout, Kortrijk en Ninove, zoodat de groote meerderheid der steendrukkers welhaast vereenigd was. Onlangs sloten zich insgelijks bij de Federatie aan: de lichtgraveerders, de phototypeurs, de graveerders op hout, de puimers, de bladinstelsters, waardoor nauwere banden ontstonden tusschen al de arbeiders van ons beroep.

Beantwoordt het federatiestelsel nog aan de noodzakelijkheden van heden? Ik denk van neen, en ben van meening dat, evenals onze kameraden metaalbewerker, hoedenmakers, koetsmakers, boekbinders en anderen, en vooral evenals onze vakgenooten uit Duitschland, Oostenrijk en de Skandinavische landen, wij alles in het werk moeten stellen om welhaast een centrale organisatie van al in de steendrukkerij en aanverwante vakken gebezigde werkers en werksters tot stand te brengen.

De verschillende bewegingen die wij die laatste jaren ondersteund hebben, kunnen niet anders dan deze meening bevestigen. De afdelingen der provincie zijn niet in staat stakingen met eigen middelen te ondersteunen, en de Brusselsche groepen zelfs zouden maar lastig, bij conflict, een langen weerstand kunnen bieden zonder toevlucht te hebben tot de vakgenooten uit de provincie en uit het buitenland.

Welnu, is die onderlinge bijstand van een groep aan een andere, altijd werkdadig? En wanneer er een extra-bijdrage wordt opgelegd, is het dan altoos gemakkelijk van de leden deze opoffering te bekomen? Zulks beweren, ware gewaagd.

Die toestand is te wijten aan het feit dat de banden, welke tusschen de verschillende groepen der landelijke federatie bestaan, niet eng genoeg zijn en dat ieder zijn eigen leven beleefd zonder zich op voldoende wijze te bekommeren over hetgeen elders gebeurt. Welnu, het lot van de werklieden eener zelfde nijverheid staat in nauw verband. En is het niet betreuenswaardig dat te Brussel, in de steendrukkerij, bij voorbeeld, de vier categoriën werkers en werksters dezer nijverheid in vier afzonderlijke organisaties geschaard zijn, alhoewel in alle omstandigheden hunne eischen gemeen zijn en dat, wanneer een conflict uitbreekt, de eenen zich altijd solidair moeten toonen tegenover de anderen? En is dit ook het geval niet met vakgenooten van verschillende steden, en moeten de strijden, gevoerd door de arbeiders van eene lokaliteit, niet tot op

het oogste punt de werklieden van andere steden belang inboezemen? De voordeelen welke door de eersten veroverd worden, zullen de anderen zekerlijk ten goede komen.

Van een anderen kant, dit stelsel verwekt een groote ingewikkeldheid voorwat het bestuurwerk aangaat; ieder afdeeling heelt haar bijzonder komiteit waardoor de elementen bekwaam om de organisatie behoorlijk te leiden hier en daar verspreid zijn en zich niet in de mogelijkheid bevinden, uit hoofde van hunne afgezonderdheid, de uitslagen te bekomen in betrek met de moeite die zij zich geven. Ieder afdeeling heeft haar eigen boekhouding, verschillende diensten, bijdragen, voordeelen, toestand, waardoor de betrekkingen tusschen de leden van de verscheidene organisaties zeer lastig zijn.

Daarom denken wij dat ééne organisatie alleen voor al de werklieden der steendrukkerij en aanverwante vakken, beter beantwoorden zou aan de noodwendigheden der huidige vakorganisatie en aan onze verschillende vereenigingen ware diensten zou bewijzen.

Ter bevestiging mijner thesis zal ik mij beroepen op de meening van Ben Tillet, den leider der werkersbeweging in Engeland en wier leiding de Engelsche arbeiders onlangs zulke vruchtbare uitslagen bijbracht.

« Ons succes, zegt hij, moet aan onze nieuwe syndikale methode worden toegeschreven. Wij zijn er reeds toe gekomen een grooten vooruitgang te verwezenlijken bij die Engelsche arbeidersklasse welke zich langzaam doch gestadig wijzigd »

» De groote kwestie is de versmelting, de amalgamatie te bekomen van de kleine en afgezonderde vakbonden — alleen door tamelijk losse banden in federatie verbonden — tot echte landelijke vakbonden.

» In Frankrijk telt men 5,000 vakbonden, in Engeland 1,800 en in Duitschland maar 53. Ziedaar het ware modernisch stelsel! Natuurlijk heeft de Duitse vakbeweging profijt getrokken uit hare jonkheid en uit 's rijks ontraglijke uitzetting.

» Doch, het is in die richting dat er dient gewerkt. Het Fransche stelsel van primitief federalisme is niet meer in overeenkomst met de kampen van het huidig Proletariaat; het is bouwvallig en wordt door de gebeurtenissen vooruitgesprongen. »

Zoodus wordt door de Engelsche « Trades-Unions » zelf, zij die de moeders der vakbeweging zijn en gedurende eenige jaren als toonbeeld dienden voor onze werkersorganisatie, de noodwendigheid der centralisatie gevoeld.

Lang zullen wij ons niet meer aan deze noodwendigheid kunnen onttrekken en, ik denk, dat wanneer al de federatieleden in een zelfde organisme zullen vereenigd zijn, zij vaker met elkander in betrekking zullen komen waardoor de solidariteitsgevoelen zich als meer en meer ontwikkelen zullen.

FRANS POELS.

Schrijver van de Steendrukkersvereeniging van Brussel.

## Een oud menschenras

Volgens hetgeen ons door de geschiedenis geleerd wordt, werd Europa omtrent de VIII<sup>e</sup> eeuw, door wreedaardige en woeste Arabieren overweldigd, die de kristene volkeren hun godsdienstwillden opdringen. Moord en brand schenen voor hen de overtuigendste middelen te zijn waarvan zij zich bedienden om hunne vijanden de voortreffelijkheid hunner beschaving in te prenten (hetgeen sedert dien tijd nog niet veranderd is). Tegenover den slechten wil van die hondsche christenen, die zich door hun argumenten niet lieten omhalen, en om voor hunne moeite beloond te worden, voegden zij bij hunne andere talenten den roof en den diefstal. Het was zelfs hieraan dat zij hun naam verschuldigd waren, alsook hun naam van « saracinen » (sarrazins), want maar min menschen weten dat dit woord van het grieksch woord « Sarako » afstamt, dat wil zeggen: stelen.

Bij deze knevelarijen kon het machteloos christendom niets anders doen dan roepen: « Der saracinen, verlos ons, Heer! ». Gelukkiglijk voor hen werden zij door den Heer aanhoord en daar de tijd der mirakeis voorbij was, zond hij een Karel Martel, hofmeier, die, na wonderen van moed te hebben verricht, deze barbaren op het slagveld bij Poitiers geheel en al versloeg.

Welnu, meer dan duizend jaar na deze verdelging begint dit ras barbaren, dat men voor eeuwig verdwenen waande, opnieuw het Westen te bemachtigen. Nochtans, om reden van de langdurige dracht, vereischt om dit ras opnieuw tot het leven te roepen, zijn de hoofdkenmerken ervan gansch verdwenen. Zoo, bijvoorbeeld, in stede van trotsche drommen krijgers die kloekmoedig den vijand te gemoet gingen en hun leven in gestadige veldslagen prijsgaven, maken hun huidige afstammelingen slechts een hoop vuige en laffe kerels meer uit, die alleen op verraderlijke wijze durven strijden. De zwarte kleur die insgelijks de overwonnelingen van Poitiers kenmerkte, is heden in een vuil, vaal en lijkkleurig geel overgegaan, dat nochtans wonderwel overeenkomt met de loensche blikken en de gebogen ruggen van de staaltjes van dit uitgemergeld ras.

Zou men kunnen gelooven dat het heden zelfs verboden is die snoevers bij hun waren naam te noemen? Daarom heet men zedoorgaans « gelen », want, andere anomalie, zoo in de VIII<sup>e</sup> eeuw dit ras goed verklaard werd om door alle middelen uitgeroeid te worden, worden die ellendige caricaturen van de reuzen van weleer, heden door de bestaande wetten tegen en ondanks alle verdedigd; en die naam welke eertijds slechts met schrik werd uitgesproken, doet heden alleen nog haat en verachting ontstaan bij de verstandige volkeren.

De eenigste gelijkenis welke dit nieuw geel ras nog heeft met zijn voorgelacht is dat de naam nog immer hetzelfde beteekent want al gaan die ontaarde afstammelingen der bandieten van vroeger niet op roof uit bij vijandsvolkeren, toch rooven zij nog het brood van hen die hun als broeders plachten te aanzien en hun in hun midden onthaald hadden door dezer verzuchtingen te verijdelen.

Werkbroeders, ik zeg het u in der waarheid, ziedaar het ware gevaar, de ware « péril jaune », want dit gevaar bestaat, het hangt boven onzen kop, dringt heimelijk in onze rangen, komt eensklaps uit het donker, zijn natuurlijk element, te voorschijn, het beroept zich op al wat uit modder en verraad gekneet is, en, men moet het luidop bekennen, dat, hoe verachtelijk dit ras ook weze, het nog niet genoeg veracht wordt. Voor één man welke die kerels zijne verachting eens goed in 't gezicht spuwt, hoeveel onverschillig-, moedwillig- en onbewustheid ontmoet men niet, zelfs bij hen die van die kerels te lijden hebben en aan wie zij op alle mogelijke wijze hunnen walg zouden moeten uitdrukken. Want hetgeen hunne macht maakte, ondanks hunne zwakheid, is dat, wanneer een twifelaar zich in hun rangen laat opnemen, hij schier zeker is dat zijne daad onbestraft zal blijven, terwijl zij als eene schande eeuwig aan zijnen naam zou moeten kleven. Gewoonlijk vergeeft men hun uit lamelendigheid de misdaad die zij begaan en nochtans is het almachtig volk de eenigste Karel Martel die bestand is deze voortwoekerende melaatschheid, zoo niet te verdelgen, dan toch te beletten zich voort te zetten.

## Internationaal Syndikaal Overzicht

**In het Vervoer.** — Engeland — De loontarieven der officieren van de maatschappij « White Star Line » zijn herzien geworden en, in het gevolg, zal geen enkel beginnening minder dan 500 dollars per jaar winnen. De « American and Dominion Line » heeft insgelijks den loonstandaard der officieren veranderd; die laatsten bekomen een geringe verhooging.

— Duitschland. — De georganiseerde tramarbeiders van Budweiss, bij Berlijn, hebben een

zeer belangrijke loonsverhooging bekomen, welke tot de machinisten, stokers, koolwerkers, smeden, enz., uitgebreid werd.

— Amerika. — Na eene korte staking, hebben de matrozen en stokers van den stoomer « Lilly » (New-York), respectievelijk 25 en 30 dollars bekomen.

**In de Metaalnijverheid.** — Amerika. — In de metaalbouwnijverheid wordt, te Ministown, na een langdurigen strijd tegen het Vrij Officie (Openshop), door 40 ondernemers alleen nog vereenigden gebezigd, die 44 uren per week werken, met een halven dag verlof des Zaterdag. Te Schenectady hebben de electricizijnen, na een jaar strijd, hun bond doen erkennen en, te Croy, hebben de paardensmeden, zonder staking, loonsverhooging bekomen.

**In de Houtnijverheid.** — Amerika. — Na een staking van vijftien dagen, hebben de sigarenkastmakers van New-York een overeenkomst gesloten. Vijf honderd stakers hebben alsdan het werk hernomen.

Te Ritchburg hebben de timmerlieden hun loon met 3 1/2 dollars per week doen opslaan.

— Engeland. — De timmerlieden van Portsmouth hebben 25 tot 50 centiemen opslag per dag bekomen.

**In de Steennijverheid.** — Amerika. — In tegenwoordigheid van verscheidene onder de marberbewerders uitgebroken stakingen, heeft het uitvoerend bestuur van den patroonsbond een vergadering gehouden om den toestand der marmernijverheid te onderzoeken. Men verwacht zich aan een algemeene staking.

**In de Koolnijverheid.** — Londen. — Wanneer de man in de mijn werkte, placht de vrouw aan de oppervlakte gebezigd te worden. Dit gebruik gaat afgeschaft worden door een nieuwe wet die zegt dat er geen andere vrouwen of meisjes in de koolmijnen zullen mogen arbeiden, dan die welke vóór 1<sup>en</sup> Januari 1911 aan het mijnwerk gebezigd werden.

## De loonen in de Engelsche en in de Hollandsche Metaalnijverheid

Ziehier de gemiddelde weekloonen welke in die nijverheid betaald worden, in Holland :

Nijverheid van het brutijzer : gulden 20.60 ; ijzer en staal : 23 65 ; vertind ijzer ; 25 20 , machienen en stoomketels : 19 45 ; scheepsbouwwerk : 21.85 ; vervoer : 18.45 ; gietijzer : 16 65

23 t. h. der in de metaalnijverheid gebezigde werklieden wonnen meer dan 24 gulden per week; in het vertind ijzer zijn er 55 t. h. die meer dan 24 gulden per week winnen; in het ijzer en staal, 31 t. h.; in het brut ijzer, 28 t. h.; in den scheepsbouw, 23 t. h.; in de machienen en stoomketels, 20 t. h. In het ijzer en staal zijn er 12.4 t. h. en in het vertind ijzer 13. t. h. der werklieden die meer dan 36 gulden per week winnen.

Een anderhalf miljoen Engelsche arbeiders worden in de metaalnijverheid, verdeeld in 25 vakken, gebezigd.

Ziehier de tabel der loonen voor vijf groote Engelsche nijverheden :

NIJVERHEDEN	Gemiddeld weekloon	T. h. der arbeiders winnende per Week				
		onder de 12 gulden	van 12 tot 24 gulden	van 24 tot 36 gulden	36 gulden en meer	
	guld.	t. h.	t. h.	t. h.	t. h.	
Metaalnijverheid.	20.35	7.6	69.6	18.7	4.1	
Bouwnijverheid.	19.20	5.7	77.9	15.2	1.2	
Textielnijverheid.	16.85	18.4	67.6	12.6	1.4	
Kleernijverheid.	18.10	7.2	79.9	10.6	2.3	
Openbare Diensten.	16.85	12.0	78.7	8.7	0.6	

De Hollandsche gulden geld fr. 2.16

Onze kameraden zullen dadelijk zien tot welken prachtigen uitslag de Engelsche vereenigden gekomen zijn. Het verschil zal nog treffender zijn, bij vergelijking met de in Holland aan de metaalbewerders betaalde loonen.